Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma rozšírená komora)

z 2. júla 2015 *

„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva ALEX — Národné slovné a obrazové ochranné známky ALEX — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Prípustnosť odvolania podaného na odvolací senát — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 — Neexistencia podobnosti medzi tovarmi a službami označenými kolidujúcimi ochrannými známkami — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny“

Vo veci T-657/13,

BH Stores BV, so sídlom v Curaçau (nezávislé územie Holandska), v zastúpení: T. Dolde, advokát, a M. Hawkins, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Alex Toys LLC, so sídlom vo Wilmingtone, Delaware (Spojené štáty), v zastúpení: G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal a E. Armero, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 16. septembra 2013 (vec R 1950/2012-2) týkajúcemu sa námietkového konania medzi BH Stores BV a Alex Toys LLC,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora),

v zložení: predseda M. Jaeger, sudcovia M. van der Woude (spravodajca), M. Kăncheva, C. Wetter a I. Ulloa Rubio,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 11. decembra 2013,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 2. apríla 2014,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. marca 2014,

so zreteľom na vrátenie tejto veci siedmej rozšírenej komore Všeobecného súdu,

so zreteľom na prekážku jedného z členov komory, pre ktorú sa nemohol zúčastňovať zasadaní tejto komory a na rozhodnutie predsedu Všeobecného súdu, ktorým určil sudcu na doplnenie komory podľa článku 32 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991,

po pojednávaní z 10. marca 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Spoločnosť Panline U.S.A. Inc. (nahradená vedľajším účastníkom v konaní, spoločnosťou Alex Toys LLC, z dôvodu postúpenia prihlášky ochrannej známky Spoločenstva z 21. mája 2013) podala na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení [nahradeného nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovnej ochrannej známky ALEX.

3 Výrobky, o ktorých zápis sa žiadalo, patria do tried 16, 20 a 28 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú pre každú z týchto tried tomuto opisu:

— trieda 16: „Gumové pečiatky a pečiatkovacie vankúšiky; škatule so šablónami; pravítka; pohľadnice k narodeninám; zvýrazňovače; detské maliarske súpravy s farbami na prsty, plagátovými farbami, akvarelmi, štetcami, pohármi na farby a zásterami; pomôcky na mazanie tabúľ; krieda; voskové a plastové farbičky; lepidlá na papiernické účely alebo do domácnosti; detské nožnice; farebné ceruzky; origami papier; skicáre; omaľovacie a vystrihávacie knihy; maľovanky; a knihy pre deti s rôznymi aktivitami“,

— trieda 20: „Detský nábytok“,

— trieda 28: „Detské umelecké a remeselné súpravy na výrobu šperkov, korálok na šnúrky, kariet, retiazok na kľúče, príslušenstva na odevy, origami a kirigami, nálepiek, trblietavých materiálov, umeleckých diel z piesku, sôch zvierat, modelov, kolagénu, lekvárov, osobných vôní, gélov do kúpeľa, osobných diárov, fotografických albumov, vzorov na odevoch, módneho príslušenstva (vrátane šnúrok a svietiacich korálok); detské umelecké a remeselné súpravy na maľovanie, kreslenie, cyklostylové rozmnožovanie, modelovanie hliny, kreslenie a výrobu modelov dinosaurov a vyučovanie abecedy a čísiel (pomocou kariet, magnetických plastových písmen a čísiel); súpravy na výrobu umeleckých predmetov z papiera; súpravy pre maškarné bály; súpravy na výrobu hodiniek a remienkov na hodinky; zástery pre deti, predávané ako súčasť umeleckých a remeselných súprav; detské hračky do kúpeľa; a hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“.

4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 21/2008 z 26. mája 2008.

5 Spoločnosť Arcandor Akt 26. augusta 2008 (ktorú nahradila žalobkyňa, spoločnosť BH Stores BV v nadväznosti na ďalší prevod) podala podľa článku 42 nariadenia č. 40/94 v znení zmien a doplnení (teraz článok 41 nariadenia č. 207/2009) námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre tovary uvedené v bode 3 vyššie.

6 Námietka bola založená na týchto skorších ochranných známkach:

— nemecká slovná ochranná známka ALEX prihlásená 2. septembra 1982, zapísaná 3. júna 1983, obnovená 3. septembra 2002 a 1. októbra 2012 pod číslom 1049274 pre označenie „športové potreby“ patriace do triedy 28,

— nemecká slovná ochranná známka ALEX prihlásená 5. júla 1990, zapísaná 15. januára 1992 a obnovená 1. augusta 2010 pod číslom DD 648968, označujúca „kúpeľňové textílie, akými sú uteráky na ruky, uteráky, textilné vrecká na umývanie a uteráky pre návštevy“ patriace do triedy 24 a „športové potreby“ patriace do triedy 28,

— nemecká obrazová ochranná známka prihlásená 4. mája 1999, zapísaná 2. augusta 1999 a obnovená 1. júna 2009 pod číslom 39925705 označujúca „bicykle“ patriace do triedy 12 a „tašky, ruksaky, cestovné tašky a kufre“ patriace do triedy 18 a „športové potreby“ patriace do triedy 28 v tomto vyobrazení:

7 Dôvody uvedené na podporu námietok boli založené na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009] a na článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009).

8 Žalobkyňa predložila 7. júna 2011 dôkaz o používaní skorších ochranných známok.

9 Dňa 16. mája 2012 vedľajší účastník konania zúžil zoznam tovarov patriacich do triedy 28, pričom za vymenovanie týchto tovarov dodal novú poznámku v tomto znení:

— trieda 28: „… detské hračky do kúpeľa; a hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí; pričom žiadny z vyššie uvedených tovarov nezahŕňa športové potreby“.

10 Dňa 3. októbra 2012 námietkové oddelenie zamietlo námietku v celom rozsahu.

11 Žalobkyňa 22. októbra 2012 podala odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

12 Rozhodnutím zo 16. septembra 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) druhý odvolací senát ÚHVT zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia. Odvolací senát uviedol, že svoje preskúmanie obmedzil na námietkový dôvod vychádzajúci z článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, keďže žalobkyňa ďalej neuviedla argumentáciu založenú na článku 8 ods. 5 tohto nariadenia. Odvolací senát tiež poznamenal, že žalobkyňa nenamietala, že skoršie ochranné známky sa používali len pre „športové potreby“, a že námietka sa obmedzovala len na „detské hračky do kúpeľa“ a na „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ patriace do triedy 28. Odvolací senát sa domnieval, že príslušnú skupinu verejnosti tvoria príslušníci širokej verejnosti v Nemecku. Uviedol, že v súvislosti so skoršími slovnými ochrannými známkami nebolo spochybňované, že kolidujúce ochranné známky boli zhodné a že pokiaľ ide o skoršiu obrazovú ochrannú známku, že sa kolidujúce ochranné známky podobali. Odvolací senát, s odkazom na rozsudok zo 4. júna 2013, i-content/ÚHVT – Decathlon (BETWIN) [T-514/11, Zb.

(Výňatky), EU:T:2013:291, body 34 až 39], rozhodol, že „športové potreby“ a „detské hračky do kúpeľa a hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ predstavovali odlišné tovary, a teda nemohla existovať nijaká pravdepodobnosť zámeny, keďže nebola splnená nevyhnutná podmienka pre uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, konkrétne zhodnosť alebo podobnosť tovarov.

Návrhy účastníkov konania

13 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania vynaložených počas konania pred námietkovým oddelením a pred druhým odvolacím senátom ÚHVT.

14 ÚHVT a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu v celom rozsahu,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili ÚHVT a vedľajší účastník konania, vrátane trov konania, ktoré vedľajší účastník konania vynaložil v rámci námietkového konania a odvolacieho konania pred ÚHVT.

15 Vedľajší účastník konania na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom uviedol, že Všeobecnému súdu v prvom rade navrhuje, aby zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa ním odvolanie žalobkyne pred odvolacím senátom vyhlasuje za prípustné, a subsidiárne, aby žalobu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil, ak Všeobecný súd konštatuje prípustnosť odvolania pred odvolacím senátom.

Právny stav

O prípustnosti odvolania pred odvolacím senátom

16 Vedľajší účastník konania tvrdí, že odvolanie predložené odvolaciemu senátu bolo neprípustné z dôvodu nedodržania štvormesačnej lehoty na predloženie písomného odôvodnenia odvolania, ktorá plynie od oznámenia rozhodnutia a je upravená v článku 60 nariadenia č. 207/2009. Vedľajší účastník konania uvádza, že rozhodnutie námietkového oddelenia bolo žalobkyni oznámené 3. októbra 2012 a že žalobkyňa predložila písomné odôvodnenie svojho odvolania 7. februára 2013, teda po uplynutí stanovenej lehoty, ktorá podľa vedľajšieho účastníka v konaní uplynula 4. februára 2013 (keďže 3. február 2013 pripadol na nedeľu). Okrem toho tvrdí, že táto nezrovnalosť bola v napadnutom rozhodnutí v tichosti opomenutá.

17 V prvom rade je potrebné konštatovať, že otázka prípustnosti odvolania odvolaciemu senátu neunikla, keďže v bode 17 napadnutého rozhodnutia uviedol, že odvolanie zodpovedalo ustanoveniam článkov 58, 59 a 60 nariadenia č. 207/2009 a pravidlu 48 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), a teda že bolo prípustné.

18 Po druhé, čo sa týka otázky, či písomné odôvodnenie s dátumom 7. február 2013 bolo predložené v lehote upravenej v článku 60 nariadenia č. 207/2009, je potrebné v prejednávanej veci poukázať na článok 7 ods. 4 rozhodnutia predsedu ÚVTH EX-11-3 z 18. apríla 2011 o elektronických oznámeniach od a pre ÚHVT, ktoré sa uplatňovalo v čase vyhlásenia rozhodnutia námietkového oddelenia. Toto ustanovenie znie:

„Oznámenie sa považuje za vykonané piatym kalendárnym dňom nasledujúcim po vytvorení dokumentu v systémoch ÚHVT, ibaže je dátum oznámenia jednoznačne stanovený. V dokumente sa uvádza dátum jeho vytvorenia. Dokument je doručený do MAILBOX-u bez zbytočného odkladu pred uplynutím tejto päťdňovej lehoty."

19 Žalobkyňa a ÚHVT sa v prejednávanej veci domnievajú, že za dátum vytvorenia rozhodnutia námietkového oddelenia v systémoch ÚHVT sa považuje 3. október 2012, a teda že oznámenie rozhodnutia odvolacieho senátu sa považuje za oznámené 5 dní neskôr, teda 8. októbra 2012.

20 V tomto ohľade je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie námietkového odvolania je datované 3. októbra 2012, a teda dokument nemohol byť v systémoch ÚHVT podľa článku 7 ods. 4 rozhodnutia EX-11-3 vyhotovený skôr.

21 Podľa pravidla 70 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2868/95 v spojení s článkom 60 poslednou vetou nariadenia č. 204/2009 preto lehota na predloženie písomného odôvodnenia odvolania v prejednávanej veci uplynula najskôr 8. februára 2013.

22 Odôvodnenie zo 7. februára 2013 bolo teda predložené v požadovanej lehote a odvolací senát správne vyhlásil odvolanie žalobkyne za prípustné.

23 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobný dôvod vedľajšieho účastníka konania založený na neprípustnosti odvolania pred odvolacím senátom je potrebné zamietnuť.

O prípustnosti dôkazov predložených prvýkrát pred Všeobecným súdom

24 Vedľajší účastník konania konštatuje, že Všeobecný súd by nemal zohľadniť nové dôkazné prostriedky žalobkyne, pretože tieto dôkazné prostriedky boli prvýkrát predložené v rámci tohto konania a ich obsah nemôže zmeniť odôvodnenie a závery uvedené v napadnutom rozhodnutí.

25 Prílohy 14 až 18 žaloby, výňatky z internetových stránok, predložené prvýkrát pred Všeobecným súdom, a na ktoré sa útržkovo poukazuje v žalobe, nemožno zohľadniť. Žaloba predložená Všeobecnému súdu totiž smeruje k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 65 nariadenia č. 207/2009, v dôsledku čoho úlohou Všeobecného súdu nie je znovu skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dokumenty, ktoré boli po prvýkrát predložené až v konaní pred ním. Uvedené dokumenty preto treba odmietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ich dôkaznú silu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Zb., EU:T:2005:420, bod 19 a citovanú judikatúru]. Uvedené platí rovnako aj pokiaľ ide o prílohu 9 vyjadrenia vedľajšieho účastníka v konaní.

26 Prílohy 13 a 19 žaloby napriek tomu, že boli po prvýkrát predložené až v konaní pred Všeobecným súdom, nie sú dôkazmi v pravom zmysle slova, ale len poukazujú na rozhodovaciu prax ÚHVT a judikatúru súdnych orgánov Európskej únie, na ktoré má účastník konania právo poukázať aj po skončení konania pred ÚHVT [pozri v tomto zmysle rozsudky ARTHUR ET FELICIE, už citovaný v bode 25 vyššie, EU:T:2005:420, bod 20, a z 8. decembra 2005, Castellblanch/ÚHVT – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, Zb., EU:T:2005:438, bod 16]. Ani účastníkom konania, ani samotnému Všeobecnému súdu nemožno brániť, aby sa pri výklade práva Únie inšpirovali podkladmi z judikatúry Únie, vnútroštátnej alebo medzinárodnej judikatúry. Takáto

možnosť inšpirovať sa judikatúrou súdnych orgánov Únie, vnútroštátnych alebo medzinárodných súdov nevyplýva z judikatúry, v zmysle ktorej je cieľom žaloby podanej Všeobecnému súdu preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov s ohľadom na skutočnosti, ktoré v konaní pred nimi predložili účastníci, keďže nejde o výhradu voči odvolaciemu senátu, že nezohľadnil konkrétne skutkové okolnosti v rozsudku súdu Únie, alebo vnútroštátnom alebo medzinárodnom rozsudku, ale ide o uvedenie rozsudkov na podporu žalobného dôvodu založeného na porušení ustanovenia nariadenia č. 207/2009 odvolacím senátom [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2006, Vitakraft-Werke Wührmann/ÚHVT – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Zb., EU:T:2006:202, body 70 a 71].

O veci samej

27 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, pričom prvý je založený na porušení povinnosti odôvodnenia upravenej v článku 75 nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 75 nariadenia č. 207/2009

28 Vo svojom prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil svoju povinnosť odôvodnenia, pretože namiesto toho, aby preskúmal skutkové okolnosti a tvrdenia uvádzané účastníkmi v námietkových a odvolacích konaniach a uviedol rozhodujúce skutočnosti a právne posúdenia, ktoré viedli k prijatiu napadnutého rozhodnutia, uspokojil sa s poukazom na rozsudok BETWIN, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), pričom čiastočne prebral body 36 až 38 tohto rozsudku na účely konštatovania, že dotknuté tovary sa líšili, pričom nepreskúmal, či skutkové okolnosti a odôvodnenie, z ktorých tento rozsudok vychádzal, boli uplatniteľné aj v prejednávanej veci.

29 Podľa článku 75 prvej vety nariadenia č. 207/2009 musia byť rozhodnutia ÚHVT odôvodnené. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že táto povinnosť má ten istý rozsah ako článok 296 druhý odsek ZFEÚ a že z odôvodnenia vyžadovaného týmto článkom musí jasne a jednoznačne vyplývať uvažovanie autora daného aktu. Povinnosť odôvodnenia v rozhodnutiach ÚHVT má totiž dvojaký cieľ, na jednej strane oboznámiť dotknuté osoby s dôvodmi prijatých opatrení, aby mohli chrániť svoje práva, a na druhej strane umožniť súdu Únie preskúmať zákonnosť týchto rozhodnutí [rozsudky z 21. októbra 2004, KWS Saat/ÚHVT, C-447/02 P, Zb., EU:C:2004:649, body 64 a 65, a z 28. novembra 2013, Herbacin cosmetic/ÚHVT – Laboratoire Garnier (HERBA SHINE), T-34/12, EU:T:2013:618, bod 42].

30 Z judikatúry vyplýva, že otázka, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá týmto požiadavkám, musí byť totiž posudzovaná nielen vzhľadom na znenie aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych predpisov upravujúcich dotknutú oblasť [pozri rozsudok z 26. októbra 2011, Bayerische Asphaltmischwerke/ÚHVT – Koninklijke BAM Groep (bam), T-426/09, EU:T:2011:633, bod 74 a citovanú judikatúru].

31 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že od odvolacích senátov nemožno žiadať, aby poskytli podrobné odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky úvahy vyjadrené účastníkmi v konaní, ktoré sa pred nimi vedie. Odôvodnenie teda môže byť implicitné pod podmienkou, že umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu rozhodnutia odvolacieho senátu, a príslušnému súdu poskytne dostatok informácií potrebných na uskutočnenie preskúmania [pozri rozsudok z 9. júla 2008, Reber/ÚHVT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Zb., EU:T:2008:268, bod 55 a citovanú judikatúru]. Stačí, aby odvolacie senáty uviedli skutočnosti a právne úvahy majúce vo vzťahu ku kontextu rozhodnutia zásadný význam [pozri rozsudok z 30. júna 2010, Matratzen Concord/ÚHVT – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, EU:T:2010:263, bod 18 a citovanú judikatúru].

32 V prejednávanej veci jasne z bodu 25 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát predovšetkým zastával názor, že výrok v rozsudku BETWIN, citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), v zmysle ktorého medzi „športovými potrebami“ a „hrami, hračkami“ neexistuje nijaká podobnosť, bolo možné „extenzívne“ uplatniť na kolidujúce tovary v prejednávanej veci, konkrétne na „športové potreby“, „detské hračky do kúpeľa“ a na „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“.

33 Po druhé odvolací senát prevzal odôvodnenie uvedené v rozsudku BETWIN, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), v zmysle spresnenia v bode 25 napadnutého rozhodnutia, že ho považoval za relevantné pre definitívne odmietnutie tvrdení uvedených namietateľkou v prejednávanej veci.

34 V bode 26 napadnutého rozhodnutia odvolací senát pripomenul, že aj keď možno konštatovať súvislosť medzi „športovými potrebami“ na jednej strane a niektorými hračkami (napríklad „detskými hračkami do kúpeľa“ a „hračkami pre vzdelávanie a rozvoj detí“) na strane druhej, keďže niektoré „športové potreby“ je možné používať ako hračky a niektoré hračky môžu byť tiež „športovými potrebami“, takáto možnosť nespochybňuje skutočnosť, že tieto dve kategórie tovarov majú v zásade odlišné využitie, konkrétne posilnenie tela fyzickým cvičením v prípade „športových potrieb“, zábavu pre malé deti v prípade „detských hračiek do kúpeľa“ a zábavu a vzdelávanie detí v prípade „hračiek pre vzdelávanie a rozvoj detí“.

35 Odvolací senát okrem toho v bode 27 napadnutého rozhodnutia uviedol, že napriek tomu, že je možné, že „športové potreby“ budú určené deťom ako hračky alebo že budú vyrobené tak, aby slúžili ako príslušenstvo hry, a teda že by ich mohli vyrábať tie isté podniky a mohli byť ponúkané prostredníctvom rovnakých distribučných kanálov, ide o kategórie tovarov, ktoré sú vo všeobecnosti vyrábané v špecializovaných podnikoch a predávajú sa v špecializovaných obchodoch, alebo v prípade, ak ide o supermarkety, predávajú sa v špecializovaných oddeleniach, ktoré síce môžu byť blízko seba, ale napriek tomu sú odlíšené.

36 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne rozhodujúce skutočnosti a právne úvahy majúce vo vzťahu ku kontextu napadnutého rozhodnutia zásadný význam sú v napadnutom rozhodnutí jasne uvedené a jednak žalobkyni poskytujú možnosť oboznámiť sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, aby tak mohla brániť svoje práva, a jednak súdu Únie umožňujú uskutočniť prieskum zákonnosti.

37 Predovšetkým v zásade nič nebráni tomu, aby odvolací senát prevzal za svoje odôvodnenie uvedené v rozsudku súdu Únie, ak sa domnieva, že je toto odôvodnenie uplatniteľné na prejednávanú vec. Aj keď je pravda, že odvolací senát vo veľkej miere prevzal body 36 až 38 z rozsudku BETWIN, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), jasne uviedol, ktoré skutočnosti a úvahy, z ktorých tento rozsudok vychádzal, boli podľa jeho názoru uplatniteľné v tomto konaní.

38 Po tretie ani ostatné tvrdenia žalobkyne neumožňujú vysloviť záver, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 75 prvú vetu nariadenia č. 207/2009.

39 Žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že v rozsudku BETWIN, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), Všeobecný súd nemal k dispozícii dostatok dôkazov na podporu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom v prejednávanej veci nejde o takýto prípad.

40 Treba však zdôrazniť, že otázka, či je rozsudok BETWIN, už citovaný v bode 12 vyššie, uplatniteľný v prejednávanej veci, patrí do preskúmania druhého žalobného dôvodu, teda do vecného preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a nie do preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

41 Žalobkyňa ďalej v zásade tvrdí, že odvolací senát porušil svoju povinnosť zohľadniť tvrdenia účastníkov konania, ktoré odkazujú na skoršie rozhodnutia ÚHVT, a odôvodniť svoje rozhodnutie s ohľadom na túto rozhodovaciu prax. Kritizuje tiež nezohľadnenie rozsudku zo 16. septembra 2013, Knut IP Management/ÚHVT– Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR) (T-250/10, ďalej len „rozsudok KNUT“, EU:T:2013:448).

42 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že rozhodnutia, ktoré majú podľa nariadenia č. 207/2009 prijať odvolacie senáty ÚHVT v súvislosti so zápisom označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, patria do výkonu vymedzenej právomoci, a nie do sféry voľnej úvahy. Zákonnosť predmetných rozhodnutí sa preto musí posúdiť výlučne na základe tohto nariadenia tak, ako ho vykladajú súdy Únie, a nie s ohľadom na rozhodovaciu prax, ktorá im predchádzala (rozsudky z 26. apríla 2007, Alcon/ÚHVT, C-412/05 P, Zb., EU:C:2007:252, body 64 a 65, a ARTHUR ET FELICIE, už citovaný v bode 25 vyššie, EU:T:2005:438, bod 71).

43 V prejednávanej veci s ohľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 31 a 42 vyššie a vzhľadom na to, že odvolací senát dostatočne uviedol skutočnosti a právne úvahy majúce vo vzťahu ku kontextu napadnutého rozhodnutia zásadný význam, nebol povinný na účely odôvodnenia rozhodnutia uviesť vo vzťahu k predchádzajúcim rozhodnutiam ÚHVT citovaným v písomných podkladoch účastníkov konania alebo vo vzťahu k judikatúre Únie osobitné dôvody.

44 Vo zvyšnej časti, pokiaľ ide konkrétnejšie o tvrdenie týkajúce sa rozsudku KNUT, už citovaného v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), je potrebné konštatovať, že za predpokladu, že odvolací senát sa mohol dozvedieť o tomto rozsudku včas, nemožno od neho žiadať, aby komentoval každý rozsudok súdu Únie, najmä s ohľadom na skutočnosť, že sa jasne priklonil k rozsudku BETWIN, už citovanému v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), ktorý má rovnaký predmet ako prejednávaná vec.

45 Prvý žalobný dôvod žalobkyne sa preto musí zamietnuť.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009

46 Odvolací senát podľa žalobkyne nesprávne rozhodol, že medzi dotknutými tovarmi neexistuje podobnosť, ani pravdepodobnosť zámeny.

47 Podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky, ochranná známka, o zápis ktorej sa žiada, nebude zapísaná, ak pre jej zhodnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená. Pravdepodobnosť zámeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou. Navyše podľa článku 8 ods. 2 písm. a) bodu ii) nariadenia č. 207/2009 sa pod skoršími ochrannými známkami rozumejú ochranné známky zapísané v členskom štáte s dátumom podania prihlášky, ktorý je skorší ako dátum podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

48 Podľa ustálenej judikatúry pravdepodobnosť, že verejnosť sa môže domnievať, že predmetné tovary alebo služby pochádzajú od toho istého podniku alebo od podnikov, ktoré sú ekonomicky prepojené, predstavuje pravdepodobnosť zámeny. Podľa tej istej judikatúry sa má pravdepodobnosť zámeny posudzovať celkovo podľa toho, ako príslušná skupina verejnosti vníma dotknuté označenia a tovary alebo služby, pričom je potrebné prihliadnuť na všetky rozhodujúce okolnosti prejednávanej veci, najmä na vzájomnú závislosť medzi podobnosťou označení a podobnosťou označených tovarov a služieb [pozri rozsudok z 9. júla 2003, Laboratorios RTB/ÚHVT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Zb., EU:T:2003:199, body 30 až 33 a citovanú judikatúru].

49 V prípade, ak je skoršia ochranná známka chránená na celom území Európskej únie, je potrebné zohľadniť vnímanie kolidujúcich ochranných známok spotrebiteľom predmetných tovarov na tomto území. Je však potrebné pripomenúť, že na odmietnutie zápisu ochrannej známky Spoločenstva stačí, že relatívny dôvod zamietnutia v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 existuje v časti Európskej únie [v tomto zmysle pozri rozsudok zo 14. decembra 2006, Mast-Jägermeister/ÚHVT – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámcom a i.), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Zb., EU:T:2006:397, bod 76 a citovanú judikatúru].

50 Odvolací senát sa v prejednávanej veci domnieval, že do príslušnej skupiny verejnosti patria príslušníci širokej verejnosti v Nemecku, členskom štáte, v ktorom sú skoršie ochranné známky chránené, čo účastníci konania nenamietali.

51 V súvislosti so skoršími slovnými ochrannými známkami tiež nebolo spochybnené, že sporné ochranné známky sú zhodné, a čo sa týka skoršej obrazovej ochrannej známky, že sporné ochranné známky sú si podobné.

52 Tieto posúdenia odvolacieho senátu je potrebné potvrdiť.

– O porovnaní tovarov.

53 Podľa ustálenej judikatúry je pri posudzovaní podobnosti medzi tovarmi alebo službami potrebné zohľadniť všetky relevantné okolnosti, ktorými sa vzťah medzi nimi vyznačuje. Tieto okolnosti zahŕňajú predovšetkým ich povahu, určenie, využitie, ako aj konkurenčný alebo doplňujúci charakter (rozsudok z 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Zb., EU:C:1998:442, bod 23). Rovnako možno zohľadniť aj ďalšie okolnosti, ako sú distribučné kanály dotknutých tovarov [pozri rozsudok z 11. júla 2007, El Corte Inglés/ÚHVT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Zb., EU:T:2007:219, bod 37 a citovanú judikatúru].

54 V prejednávanej veci je potrebné porovnať „detské hračky do kúpeľa“ a „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ označené prihlasovanou ochrannou známkou so „športovými potrebami“ označenými skoršími ochrannými známkami.

55 Pred posúdením tvrdení vo veci samej je potrebné vo všeobecnosti konštatovať, že žalobkyňa odvolaciemu senátu vytýka, že neoznačil tovary patriace do kategórie „detských hračiek do kúpeľa“ a „hračiek pre vzdelávanie a rozvoj detí“. V tomto ohľade stačí pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že keďže osobitné podmienky uvedenia tovarov označených ochrannými známkami na trh sa môžu meniť v čase a podľa vôle majiteľov týchto ochranných známok, perspektívna analýza pravdepodobnosti zámeny medzi dvomi ochrannými známkami nemôže závisieť od obchodných úmyslov majiteľov ochranných známok, ktoré sú uskutočnené alebo nie sú a ktoré sú svojou povahou subjektívne [rozsudky z 15. marca 2007, T.I.M.E. ART/ÚHVT, C-171/06 P, EU:C:2007:171, bod 59, a z 9. septembra 2008, Honda Motor Europe/ÚHVT – Seat (MAGIC SEAT), T-363/06, Zb., EU:T:2008:319, bod 63]. Odvolací senát preto nebol povinný uviesť konkrétne tovary označené prihlasovanou ochrannou známkou, keďže tieto sa mohli meniť.

56 Žalobkyňa uvádza predovšetkým štyri kategórie tvrdení s cieľom preukázať, že dotknuté tovary sa podobajú: ich povahu, určenie, distribučné a výrobné kanály, ako aj rozhodovaciu prax ÚHVT.

57 V prvom rade, čo sa týka povahy tovarov, žalobkyňa tvrdí, že „športové potreby“ označené skoršími ochrannými známkami a „detské hračky do kúpeľa“ a „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ označené prihlasovanou ochrannou známkou majú rovnakú povahu, pretože majú často rovnakú skladbu (koža, umelá hmota, drevo alebo kov), majú rovnaké využitie, pretože si vyžaduje použitie fyzickej sily a majú rovnakú tuhú fyzikálnu formu. Žalobkyňa tiež tvrdí, vychádzajúc z rozsudku KNUT, už citovaného v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), že veľké množstvo „športových potrieb“ sa v zjednodušenej forme

a menšej veľkosti ponúka ako hračky pre rozvoj detí, a teda je často ťažké odlíšiť „športové potreby“ od hračiek pre rozvoj (pozri v tomto zmysle rozsudok KNUT, už citovaný v bode 41 vyššie, EU:T:2013:448, bod 47).

58 Po prvé, pokiaľ ide predovšetkým o tvrdenie žalobkyne založené na skladbe dotknutých tovarov a tiež dôkazov, ktoré v tomto ohľade predložila ÚHVT, je potrebné konštatovať, že skutočnosť, že „športové potreby“ označené skoršími ochrannými známkami a hračky označené prihlasovanou ochrannou známkou môžu pozostávať z rovnakých materiálov, ktoré sú okrem iného veľmi rôznorodé, nepostačuje sama osebe na to, aby zakladala podobnosť tovarov s ohľadom na veľkú škálu tovarov, ktoré môžu byť vyrábané z kože, umelej hmoty, dreva alebo kovu. Rovnaká surovina alebo rovnaký materiál sa totiž môžu používať na výrobu veľkej skupiny tovarov, ktoré sú úplne odlišné.

59 Po druhé na rozdiel od tvrdení žalobkyne existencia zjednodušeného tvaru alebo zmenšenej veľkosti v prípade „hračiek pre vzdelávanie a rozvoj detí“ ich práve umožňuje odlíšiť od „športových potrieb“ a nezamieňať si ich s nimi. V prejednávanej veci sú „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“, ako vyplýva z názvu, určené relatívne malým deťom a líšia sa od „športových potrieb“ (aj keď ich napodobňujú) menšou mierou technickej prepracovanosti, odlišným vzhľadom (menšia veľkosť, nižšia váha), zabezpečením prispôsobeným deťom v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/48/ES z 18. júna 2009 o bezpečnosti hračiek (Ú. v. EÚ L 170, s. 1), ako aj vo všeobecnosti nižšou cenou. Miniatúrny golfový kufrík, ako príklad tovaru označovaného prihlasovanou ochrannou známkou citovaný žalobkyňou, sa prispôsobí veľkosti dieťaťa a palice nebudú natoľko precízne ako skutočné golfové palice a budú vyrobené z ľahkého plastu. Toto odôvodnenie sa uplatní *a fortiori* na „detské hračky do kúpeľa“, ktoré nemajú „športový“ ekvivalent.

60 Po tretie v súvislosti s tvrdeniami, podľa ktorých sa dotknuté tovary používajú rovnakým spôsobom s použitím fyzickej sily a majú rovnakú fyzikálnu podobu, tieto skutočnosti nie sú v prejednávanej veci významné, keďže o takýto prípad ide pri mnohých tovaroch, ktorých prvotný účel je úplne odlišný od športu (manuálne náradie, čistiace nástroje, stavebné náradie atď.).

61 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že hračky označené prihlasovanou ochrannou známkou sa svojou povahou líšia od „športových potrieb“ označených skoršími ochrannými známkami.

62 V druhom rade, čo sa týka určenia tovarov označených kolidujúcimi ochrannými známkami, žalobkyňa tvrdí, že je zhodné, keďže tieto tovary sú vytvárané na účely fyzickej aktivity a zábavy. Predovšetkým tvrdí, ako sa uvádza v rozsudku KNUT, už citovanom v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), že existuje do istej miery „kontinuálny prechod“ medzi „športovými potrebami“ na jednej strane a hračkami na druhej strane, keďže je najmä všeobecne známe, že „športové potreby“ sa používajú na hru a že niektoré hry možno pripodobniť „športovým potrebám“ (rozsudok KNUT, už citovaný v bode 41 vyššie, EU:T:2013:448, bod 47).

63 Po prvé, tak ako vyplýva zo samotného rozsudku KNUT, už citovaného v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), v zásade neexistuje vzťah zameniteľnosti a komplementarity na jednej strane medzi „gymnastickými a športovými tovarmi nezahrnutými v iných triedach“ patriacimi do triedy 28 a na druhej strane „bábikami (hračkami), hrami, hračkami, plyšovými zvieratkami“ patriacimi do tej istej triedy, keďže dotknuté tovary majú iné určenie. Zatiaľ čo sa totiž gymnastické a športové tovary využívajú predovšetkým na zvýšenie fyzickej kondície, hry, rovnako ako hračky, majú za cieľ v zásade zabávať (rozsudok KNUT, už citovaný v bode 41 vyššie, EU:T:2013:448, body 44 a 45).

64 Totiž skutočnosť, že určenie (napríklad fyzická aktivita) nevylučuje iné určenie (napríklad zábavu) a že dve určenia sa môžu „prelínať“ v prípade jedného tovaru, ako zdôrazňuje žalobkyňa, nebráni tomu, aby bolo možné identifikovať hlavný cieľ alebo inak povedané „prvotný“ cieľ tovaru. Vedľajší účastník v konaní správne poznamenáva, že „používanie“ treba chápať široko ako všeobecne zamýšľané používanie tovaru a nie nepriame alebo príležitostné používanie.

65 Z toho vyplýva, že existencia istého „kontinuálneho prechodu“ alebo prekrývania medzi dvomi kategóriami tovarov, ktoré sú v zásade určené na rôzne účely, neznamená, že všetky tovary dotknuté týmito kategóriami tovarov sú podobné.

66 Z judikatúry navyše vyplýva, že skutočnosť, že dva tovary môžu do istej miery uspokojovať rovnaké potreby, nebráni tomu, aby ich príslušný spotrebiteľ vnímal ako odlišné tovary [pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2008, Coca-Cola/ÚHVT – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, Zb., EU:T:2008:212, bod 66].

67 V prejednávanej veci odvolací senát v napadnutom rozhodnutí správne usúdil, že kolidujúce tovary majú v zásade odlišné určenie, pričom sa odvolal na body 35 a 36 rozsudku BETWIN, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291).

68 Z rozsudku BETWIN, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), totiž vyplýva, že aj keď v prípade niektorých „gymnastických a športových tovarov“ na jednej strane a niektorých „hračiek, hier a hračkárskeho tovaru“ na druhej strane možno konštatovať isté spoločné prvky, keďže niektoré „športové potreby“ sa môžu používať na „hru“ a niektoré „hry“ môžu byť tiež „športovými potrebami“, bez konkrétnych údajov od orgánov ÚHVT, pokiaľ ide o vymedzené tovary a pokiaľ ide o spôsob, akým by boli dotknuté, nespochybňuje takéto tvrdenie skutočnosť, že tieto dve kategórie tovarov majú v zásade rôzne určenie. Totiž aj keď sú na základe svojej povahy tieto dve kategórie tovarov určené na zábavu verejnosti, slúžia aj na iné účely. „Gymnastické a športové tovary“ sú určené na posilnenie tela prostredníctvom fyzickej aktivity, zatiaľ čo „hračky, hry a hračkársky tovar“ majú za cieľ predovšetkým zabaviť ich používateľov (rozsudok BETWIN, už citovaný v bode 12 vyššie, EU:T:2013:291, body 35 a 36).

69 Ešte jednoznačnejšie ako v prípade „hier, hračiek a hračkárskeho tovaru“, ktorých sa týka rozsudok BETWIN, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), sa „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ usilujú predovšetkým o pobavenie ich užívateľov z náučného hľadiska (sprostredkovanie základných vedomostí o slovách, písmenách, číslach atď.) a z hľadiska všeobecného rozvoja, ktoré môže samozrejme zahŕňať aj telesný rozvoj, ktorého prvotným cieľom však nie je posilnenie fyzickej kondície. V tomto ohľade žalobkyňa tvrdí, že pojem „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ sa predovšetkým spája s fyzickou aktivitou. Nielen pojem „činnosť“ však môže označovať aj intelektuálnu činnosť, ale tiež pripojenie slov „pre vzdelávanie a rozvoj detí“ podčiarkuje myšlienku, že prvotný cieľ označovanej činnosti nie je výlučne fyzický, ale naopak ide predovšetkým o pedagogický cieľ.

70 Odvolací senát preto správne v bode 26 napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že „športové potreby“ sú určené na posilnenie tela prostredníctvom fyzickej aktivity, zatiaľ čo hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí sa usilujú o zábavu a zároveň výučbu detí.

71 Odvolací senát tiež správne v bode 26 napadnutého rozhodnutia posúdil, že „hračky do kúpeľa“ majú za cieľ „zjavne výlučne zabaviť malé deti“. Výslovne zábavný účel „detských hračiek do kúpeľa“ je ešte zjavnejší ako v prípade „hračiek pre vzdelávanie a rozvoj detí“.

72 Po druhé tovary označené kolidujúcimi ochrannými známkami si nekonkurujú, na rozdiel od tvrdení žalobkyne.

73 Žalobkyňa predovšetkým namieta, že spotrebitelia si môžu jednoducho zameniť tento typ tovarov (ako príklad uvádza lopty alebo súpravy plážového volejbalu).

74 Z bodov 61, 70 a 71 vyššie však vyplýva, že keďže sa povaha a určenie tovarov označených kolidujúcimi ochrannými známkami líšia, tieto tovary nie sú zameniteľné, a teda si nekonkurujú. V každom prípade, hoci v niektorých prípadoch môže existovať istý stupeň zameniteľnosti medzi dotknutými tovarmi, takáto zameniteľnosť by existovala len v jednom význame, a teda iba spotrebitelia určitého druhu hračiek označeného prihlasovanou ochrannou známkou by sa mohli rozhodnúť pre príslušné

„športové potreby“ označené skoršou ochrannou známkou, ak by došlo k zvýšeniu ceny uvedených hračiek. Je zjavné, že aj v prípade, ak by sa zvýšila cena „športových potrieb“, spotrebitelia „športových potrieb“ by sa nepreorientovali na hračky s cieľom nahradiť skutočné „športové potreby“.

75 Po tretie žalobkyňa nesprávne tvrdí, že v rozsudku BETWIN, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), Všeobecný súd kategoricky nevylúčil, že dotknuté tovary mali podobné určenie, ale uspokojil sa s konštatovaním, že takúto podobnosť nemožno predpokladať, „ak neexistujú konkrétne údaje… týkajúce sa vymedzených tovarov a pokiaľ ide o spôsob, akým by tieto boli dotknuté”. V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že toto spresnenie v bode 36 BETWIN, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), nemá vplyv na rozsah tvrdenia uvedeného v rámci rovnakého bodu, podľa ktorého majú „športové potreby“ a „hry, hračky a hračkársky tovar“ v zásade odlišné určenie. Všeobecný súd týmto len pripomenul, že ÚHVT nepredložil dôkaz o opaku. Okrem toho z bodu 55 vyššie vyplýva, že perspektívna analýza pravdepodobnosti zámeny medzi dvomi ochrannými známkami sa musí vykonať s ohľadom na popis tovarov uvedených v prihláškach ochranných známok.

76 V každom prípade žalobkyňa v prejednávanej veci predložila ÚHVT dôkazy týkajúce sa konkrétnych tovarov označených prihlasovanou ochrannou známkou (súpravy na minigolf, „snežnice wow“, „jugle kroket“, trampolíny, frizby atď.). Poslednými uvedenými dôkazmi, na rozdiel od tvrdení žalobkyne, nemožno preukázať, že tovary označené kolidujúcimi ochrannými známkami majú rovnaké určenie, alebo že sú zameniteľné, keďže z nich vyplýva, že hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí vedľajšieho účastníka konania sú určené pre malé deti, čo podčiarkuje ich pedagogický a zábavný cieľ.

77 Po štvrté, čo sa týka tvrdenia žalobkyne, v zmysle ktorého niektoré „športové potreby“ majú prvotný a hlavný účel „zábavu“ skôr ako „posilňovanie tela prostredníctvom fyzickej aktivity“ (ako golfové palice, bowling, biliard, šípky, frizby), je potrebné konštatovať, že v každom prípade z bodov 57 až 61 vyššie vyplýva, že sa svojou povahou líšia od povahy tovarov uvedených v prihláške ochrannej známky. Navyše ÚHVT neprináleží sa vyjadriť k celej všeobecnej kategórii „športových potrieb“ s ohľadom na niektoré konkrétne tovary, ktoré zahŕňa (pozri body 64 a 65 vyššie).

78 Po piate žalobkyňa ďalej tvrdí, že dotknuté tovary majú zjavne spoločných zákazníkov, konkrétne deti a keďže ide tiež o dospelých, ktorí ich kupujú svojim deťom, spotrebitelia, v ktorých vnímaní môže dôjsť k zámene, sú rovnakí.

79 Je potrebné poznamenať, že toto tvrdenie sa musí zamietnuť, pretože samé osebe nepostačuje na preukázanie podobnosti medzi tovarmi, keďže všetky tovary, ktoré sú určené pre tých istých spotrebiteľov, nie sú nevyhnutne zhodné alebo podobné.

80 V treťom rade, čo sa týka distribučných a výrobných kanálov tovarov označených kolidujúcimi ochrannými známkami, stačí konštatovať, na rozdiel od tvrdení žalobkyne, že sa odlišujú.

81 Odvolací senát správne zdôraznil, že v prejednávanej veci ide o kategórie tovarov, ktoré sa vo všeobecnosti vyrábajú v špecializovaných podnikoch a predávajú v špecializovaných obchodoch.

82 Po prvé je potrebné konštatovať, tak ako v rozsudku BETWIN, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2013:291), že aj keď je možné, že „športové potreby“ na jednej strane a „detské hračky do kúpeľa“ a „hračky pre vzdelávanie a rozvoj detí“ na druhej strane budú vyrábané rovnakými podnikmi a ponúkané prostredníctvom tých istých distribučných kanálov, tento fenomén je fenoménom zisku a Všeobecný súd bez ďalších dôkazov nemôže na tomto základe konštatovať, že tieto dve kategórie tovarov zdieľajú rovnaké distribučné kanály (pozri v tomto zmysle rozsudok BETWIN, už citovaný v bode 12 vyššie, EU:T:2013:291, bod 38).

83 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že skutočnosť, že dotknuté tovary sa môžu predávať v rovnakých obchodných priestoroch, akými sú veľkoobchody alebo supermarkety, nie je osobitne významná, keďže v týchto predajných miestach možno nájsť tovary rozličnej povahy, pričom spotrebiteľ im neprisúdi automaticky rovnaký pôvod [pozri rozsudok z 24. marca 2010, 2nine/ÚHVT – Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, EU:T:2010:115, bod 40 a citovanú judikatúru].

84 Po tretie dôkazné prostriedky predložené žalobkyňou nie sú spôsobilé vyvrátiť záver prijatý v napadnutom rozhodnutí. Žalobkyňa tvrdí, že dôkazy, ktoré predložila v prílohe 4 svojho odôvodnenia zo 7. februára 2013 odvolaciemu senátu, mali za cieľ preukázať, že veľkoobchody v Spojenom kráľovstve a v Španielsku predávajú športové potreby vedľa hračiek pre rozvoj.

85 Predovšetkým, čo sa týka univerzálnych veľkoobchodov typu „Jarrold“ alebo „El Corte Ingles“, z týchto dôkazov vyplýva, že športové potreby sa predávajú v kategórii „fitnes“, kým hračky do exteriéru sa predávajú v kategórii „hračky“ alebo „hračky do exteriéru“, ktoré napriek tomu, že sa môžu nachádzať blízko seba, sú dvomi samostatnými oddeleniami, tak ako zdôrazňuje odvolací senát v bode 27 napadnutého rozhodnutia.

86 Ďalej je potrebné pripomenúť, že príslušnú skupinu verejnosti v každom prípade tvoria príslušníci širokej verejnosti v Nemecku, a teda že dôkazy týkajúce sa distribútorov so sídlom v ostatných krajinách majú len veľmi obmedzenú, resp. žiadnu hodnotu pre posúdenie podobnosti tovarov.

87 Napokon, čo sa týka dôkazov žalobkyne predložených ÚHVT, a ktorými sa snažila preukázať, že športoví výrobcovia, akými sú „Nike“ alebo „Adidas“ vyrábajú tiež hračky pre rozvoj, treba konštatovať, že tieto hračky nepatria k hračkám pre vzdelávanie a rozvoj detí, ale k reklamným výrobkom, a že v každom prípade ide o okrajové výrobky, keďže sa týkajú len športových značiek, ktoré sú veľmi známe a nemôžu vyvrátiť záver, v zmysle ktorého sú vo všeobecnosti tovary označené kolidujúcimi ochrannými známkami vyrábané odlišnými špecializovanými podnikmi.

88 V štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nezohľadnil ustálenú prax ÚHVT, ktorá potvrdzuje, že existuje prinajmenšom jemná podobnosť medzi „športovými potrebami“ a „hračkami, hrami a hračkárskym tovarom“, a ani rozhodnutie Nemeckého federálneho súdu citované v rozsudku KNUT, už citovanom v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), alebo samotný rozsudok KNUT a tiež skoršie rozhodnutia ÚHVT.

89 Čo sa týka tvrdenia vychádzajúceho z rozhodovacej praxe ÚHVT a judikatúry Únie, z judikatúry citovanej v bode 42 vyššie vyplýva, že zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov sa musí posúdiť len na základe nariadenia č. 207/2009, a nie na základe ich skoršej rozhodovacej praxe.

90 Za týchto okolností treba pripomenúť, že ÚHVT je povinný vykonávať svoje právomoci v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie, ku ktorým patrí aj zásada rovnosti zaobchádzania a zásada riadnej správy vecí verejných. S ohľadom na tieto dve zásady musí ÚHVT v rámci preskúmania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva zohľadniť rozhodnutia, ktoré už boli prijaté v súvislosti s podobnými prihláškami a v tejto súvislosti si s osobitným zreteľom položiť otázku, či je alebo nie je vhodné rozhodnúť rovnakým spôsobom. Zásada rovnosti zaobchádzania a zásada riadnej správy vecí verejných však musia byť uvedené do súladu s požiadavkou dodržiavania zákonnosti. Účastníci konania pred ÚHVT preto nemôžu poukazovať vo svoj prospech na nezákonnosť, ku ktorej prípadne došlo na prospech tretej osoby, s cieľom dosiahnuť vydanie rovnakého rozhodnutia. Predovšetkým z dôvodov právnej istoty a riadnej správy vecí verejných musí byť preskúmanie každej prihlášky prísne a úplné a je potrebné ho vykonať v každom individuálnom prípade [pozri rozsudok z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT, C-51/10 P, Zb., EU:C:2011:139, body 73 až 77 a citovanú judikatúru].

91 V prejednávanej veci sa odvolací senát z vyššie uvedených dôvodov nedopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že dotknuté tovary sa líšili. Je nutné poznamenať, že rozhodnutia, na ktoré poukázala žalobkyňa a rozhodnutia, na ktoré poukázal vedľajší účastník v konaní len potvrdzujú, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne existuje pred ÚHVT nie celkom koherentná rozhodovacia prax.

92 Okrem toho, čo sa týka tvrdenia žalobkyne, v zmysle ktorého národné úrady priemyselného vlastníctva v Únii, a konkrétnejšie Nemecký federálny patentový súd vo „veci 32 W (pat) 6/01“, spomínanej v rozsudku KNUT, už citovanom v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), zastávajú názor, že tieto tovary sú podobné, treba pripomenúť, že režim ochranných známok Spoločenstva je autonómnym systémom tvoreným súborom pravidiel, ktorý sleduje špecifické ciele, pričom jeho uplatnenie je nezávislé od akéhokoľvek vnútroštátneho systému [rozsudok z 5. decembra 2000, Messe München/ÚHVT (electronica), T-32/00, Zb., EU:T:2000:283, bod 47]. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zápisy ochranných známok, ktoré už boli vykonané v členských štátoch, sú len skutočnosťami, ktoré iba možno zohľadniť v rámci zápisu ochrannej známky Spoločenstva, avšak nie sú rozhodujúce [rozsudky zo 16. februára 2000, Procter & Gamble/ÚHVT (Tvar mydla), T-122/99, Zb., EU:T:2000:39, bod 61, a z 19. septembra 2001, Henkel/ÚHVT (okrúhla bielo červená tabletka), T-337/99, Zb., EU:T:2001:221, bod 58].

93 Napokon, čo sa týka odôvodnenia založeného na rozsudku KNUT, už citovaného v bode 41 vyššie (EU:T:2013:448), z bodov 59 a 65 vyššie vyplýva, že tento rozsudok nemožno uplatniť na prejednávaný prípad.

94 Okrem toho je potrebné zamietnuť tvrdenia žalobkyne týkajúce sa zúženia prihlášky ochrannej známky (pozri bod 9 vyššie), keďže s ohľadom na vyššie uvedenú analýzu, nie je viac potrebné sa vyjadriť k relevantnosti tohto zúženia pre podobnosť tovarov.

– O pravdepodobnosti zámeny

95 Na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 pravdepodobnosť zámeny predpokladá súčasne zhodnosť alebo podobnosť kolidujúcich ochranných známok a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, ktoré označujú. Ide o kumulatívne podmienky [pozri rozsudok z 22. januára 2009, Commercy/ÚHVT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Zb., EU:T:2009:14, bod 42 a citovanú judikatúru].

96 Žalobkyňa tvrdí, že len vtedy, ak si tovary zjavne a nepochybne nie sú podobné, nie je splnená niektorá zo základných podmienok článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a námietka sa zamietne bez predchádzajúceho posúdenia podobnosti označení a pravdepodobnosti zámeny. V tomto prípade tomu tak nie je.

97 Je potrebné uviesť, že v napadnutom rozhodnutí sa správne konštatovalo, že kolidujúce tovary boli odlišné, pričom sa v ňom jasne uvádza, že medzi týmito tovarmi neexistovala nijaká podobnosť. V tomto rozhodnutí sa preto správne uvádza, že nemôže existovať nijaká pravdepodobnosť zámeny, a to aj s ohľadom na zhodnosť označení, pretože nebola splnená nevyhnutná podmienka podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, konkrétne zhodnosť alebo podobnosť tovarov.

98 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti je potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou ako neopodstatnený.

99 Keďže žiadny zo žalobných dôvodov uvedených žalobkyňou na podporu jej tvrdení nebol opodstatnený, musí sa táto žaloba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

100 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania.

101 Okrem toho vedľajší účastník konania navrhol zaviazať žalobkyňu na náhradu trov konania vzniknutých v správnom konaní pred ÚHVT. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na základe článku 190 ods. 2 rokovacieho poriadku sa náklady nevyhnutne vynaložené účastníkmi konania v súvislosti s konaním pred odvolacím senátom považujú za trovy konania, ktoré sa nahrádzajú. Nie je to však tak pri trovách vynaložených v súvislosti s konaním pred námietkovým oddelením. Z toho vyplýva, že návrhu vedľajšieho účastníka konania smerujúcemu k tomu, aby bola žalobkyňa, ktorá nemala vo veci úspech, zaviazaná na náhradu trov správneho konania pred ÚHVT, možno vyhovieť, iba pokiaľ ide o nevyhnutné náklady vynaložené vedľajším účastníkom v konaní pred odvolacím senátom [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. januára 2006, Devinlec/ÚHVT – TIME ART (QUANTUM), T-147/03, Zb., EU:T:2006:10, bod 115].

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **BH Stores BV je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré nevyhnutne vynaložila Alex Toys LLC na účely konania pred odvolacím senátom Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).**

Jaeger van der Woude Kăncheva

Wetter Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 2. júla 2015.

Podpisy